

PAAVO KOSKISEN RAHASTO

Tieteelle ja taiteelle

Rahasto perustuu lääketieteen ja kirurgian tohtori Paavo Koskisen (24.4.1904–4.3.1972) testamenttilahjoitukseen 1969. Huomattavan suuresta lahjoituksesta muodostettiin 1973 nimikkorahasto, jonka tuotolla tuetaan yleisesti tiedettä ja taidetta sekä julkaisutoimintaa.

Paavo Ilmari Koskinen syntyi Helsingissä muurari Verner Koskisen perheeseen. Kasvuympäristö Ruoholahdenkatu 20:ssä oli rauhallinen. Kirjallisuus ja tieteet kiinnostivat Paavo Koskista kouluajoista alkaen, ja lääketieteen opiskelu oli hänelle luonnollinen valinta Suomalaisen Normaalityön suorittamisen jälkeen. Hän valmistui lääketieteen kandidaatiksi alle kolmessa vuodessa ja aloitti 1925 valmistumisen jälkeen hän osapäivätyön rahoittaakseen jatko-opintonsa.

Työuransa Paavo Koskinen aloitti varuskuntalääkärin apulaisena Helsingissä. Licensiaatiksi valmistuttuaan hän siirtyi Helsingin yliopiston korva-, nenä- ja kurkkutautiosastolle, jossa teki 1938 väitöskirjansa. Hän perusti 1931 oman yksityispraktiikan Helsinkiin ja toimi sen ohessa Rannikkotyöntörykmentti I:n apulais- tai varuskuntalääkärinä kuusi vuotta. Vuonna 1938 hänet nimitettiin Pääesikunnan alaisen lääkintätarviketoimiston päälliköksi. Sota-ajan hän oli pääasiassa Mikkelissä. Vuonna 1942 hänet ylennettiin lääkintäeverstiksi. Sodan jälkeen hän jatkoi vuoteen 1946 asti Puolustusvoimien lääkintähuollon tarkastajana. Sittemmin hän hoiti etupäässä yksityispraktiikkaa eläkkeelle siirtymiseensä asti.

1930-luvun lopusta alkaen Paavo Koskinen sijoitti varallisuuttaan lääkintäalan yrityksiin. Hän kuului vuodesta 1940 Instrumentarium Oy:n johtokuntaan ja myöhemmin sen tytäryhtiöiden sekä useiden lääkintäinstrumentteja valmistaneiden yritysten kuten Metalliteos Oy:n ja Merivaara Oy:n hallitukseen. 1950-luvun lopulta alkaen häntä voitiin pitää varakkaana. Jo tällöin hän testamenttasi varallisuutensa tieteen tukemiseen.

Kuva: Kansallisarkisto.

Paavo Koskinen oli luonteeltaan pedantti, ja hänen täsmällisyytensä pikkuasioissa oli miltei neuroottista. Hän oli silti huumorintajuinen ja seurallinen, joskin hyvin pidättyväinen. Vapaa-aikansa ja lomansa hän vietti pääasiassa Saimaalla 1950 rakentamallaan kesämökillä. Lukemisen ohessa hän kalasti innokkaasti. Fyysinen työ kuului luonnollisena liikuntana hänen vapaa-aikaansa: metsänraivausta, halonhakkuuta, puutarhanhoitoa sekä talvella lisäksi hiihtoa.

Paavo Koskinen ei avioitunut, ja vanhojen ystävien kuoltua hänen sosiaaliset suhteensa kutistuivat yksinäisyydeksi. Luonteensa mukaisesti hän tarkasteli sijoitus- ja käyttöomaisuutta eri tavoin. Edellisen hän arveli jäävän hyödyntämättä parhaalla mahdollisella tavalla, ellei sitä käytettäisi kokonaan tieteen ja kulttuurin edistämiseen parhaan asiantuntemuksen pohjalta. Jälkimmäinen eli kesämökki oli testamentissa erikseen.

Osuuskunta Sigillum/Pentti Mäkelä

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.